

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูภาษาไทยเกี่ยวกับ
บทบาทของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชา
ภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษา สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน และครูภาษาไทย เกี่ยว
กับบทบาทของกลุ่มโรงเรียน ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน วิชาภาษาไทย
ในระดับมัธยมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา
หลักสูตรมัธยมศึกษา และการเรียนการสอนภาษาไทย จากตำรา เอกสาร และ
งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ จากนั้นได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 1 ชุด
นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ช่วยพิจารณาความตรง
และความครอบคลุมของเนื้อหา ให้ข้อเสนอแนะ และตรวจแก้ไขสำนวนภาษาเพื่อ
นำมาแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสม แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้บริหาร และ
ครูภาษาไทย จำนวน 20 คน เพื่อนำผลการทดลองใช้มาปรับปรุงให้เหมาะสม
หลังจากนั้นจึงส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างประชากร คือ ผู้บริหารและครู
ภาษาไทย ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนกลาง 8 กลุ่มโรงเรียน จำนวน
216 คน ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 197 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 91.20

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำแบบสอบถาม จำนวน 197 ฉบับ มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติคือ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้อยู่ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการณ์ และบทบาทของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่จะพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลมาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย เสนอข้อมูลในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูภาษาไทยเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษา ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนกลาง จำนวน 197 คน เป็นหญิงจำนวน 172 คน ชาย 25 คน พบว่า

๑. ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนกลาง ส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 41 - 45 ปี มีวุฒิทางการศึกษา ระดับปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ มีอายุราชการ 21 ปีขึ้นไป ผู้บริหารส่วนใหญ่ปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้บริหารมาเป็นเวลา 1 - 5 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นผู้บริหาร เป็นหัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ ส่วนครูภาษาไทยที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเอกหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 35 ปี มีประสบการณ์ในการสอนมาเป็นเวลา 6 - 10 ปี มีวุฒิปริญญาตรีเป็นส่วนใหญ่ และครูที่ตอบแบบสอบถามสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

๒. ผู้บริหาร และครูภาษาไทย เห็นว่ากลุ่มโรงเรียนมีบทบาทในด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในด้านการส่งเสริมให้ครูภายในกลุ่มโรงเรียนเข้ารับการฝึกอบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และ

และประสบการณ์ที่กลุ่มโรงเรียน หรือสถาบันต่าง ๆ จัดขึ้น การอบรมชี้แจงให้ความรู้เรื่องหลักสูตรทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้เข้าใจตรงกันภายในกลุ่มโรงเรียน นำผลการประชุม อบรม หรือสัมมนาของกลุ่มโรงเรียนมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไข การเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนให้ดีขึ้น และเผยแพร่ข่าวสาร หรือวิทยาการใหม่ ๆ แก่ครูภาษาไทยในโรงเรียนต่าง ๆ ผู้บริหารเห็นว่าอยู่ในระดับมาก แต่ครูเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย และครูภาษาไทยเห็นว่ากลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีบทบาทในระดับน้อยที่สุดในการจัดปฐมนิเทศครูภาษาไทยที่บรรจุใหม่ หรือย้ายมาภายในกลุ่มโรงเรียน แต่ผู้บริหารเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย แต่ค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมของผู้บริหารและครูอยู่ในระดับน้อย

3. ผู้บริหารและครูภาษาไทยเห็นว่า กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีบทบาทในการนำหลักสูตรไปใช้ให้สัมฤทธิ์ผล โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นเรื่อง การประชุมชี้แจงเพื่อให้ครูเข้าใจหลักสูตรใหม่ และเนื้อหาในหลักสูตรภาษาไทย แต่ละรายวิชา ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แนะนำการใช้คู่มือหลักสูตร และจัดหาคู่มือหลักสูตรแก่ครูภาษาไทยทุกระดับชั้น จัดประชุมปฏิบัติการทำแผนการสอนแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับหลักสูตร เพื่อใช้ร่วมกันภายในกลุ่มโรงเรียน ร่วมกันจัดทำจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรให้ครูใช้เป็นเกณฑ์ในการสอนแต่ละรายวิชา ผู้บริหารเห็นว่ากลุ่มโรงเรียนที่มีบทบาทในระดับมาก แต่ครูเห็นว่าอยู่ในระดับน้อย

4. บทบาทในการผลิตและใช้สื่อการสอน ผู้บริหารและครูภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกันว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยทุกเรื่อง

5. บทบาทในการจัดกิจกรรม และบริการทางวิชาการ ผู้บริหารและครูภาษาไทยเห็นกลุ่มโรงเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยเกือบทั้งหมด ยกเว้นเรื่อง การจัดตั้งศูนย์บริการโสตทัศนูปกรณ์ และมีวิทยากรประจำศูนย์ เพื่อแนะนำการใช้โสตทัศนูปกรณ์แก่ครู ผู้บริหารเห็นว่าปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด แต่ครูเห็นว่า

อยู่ในระดับน้อย

6. บทบาทของกลุ่มโรงเรียน ในด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้บริหารและครูเห็นว่า กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยเกือบทั้งหมด ยกเว้น เรื่อง ประชุมชี้แจงหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผล วิชาภาษาไทยแต่ละรายวิชาให้ครูภายในกลุ่ม เข้าใจ และปฏิบัติได้ตรงกัน และเรื่องการกำหนดอัตราส่วน การเก็บคะแนนระหว่างภาคเรียน และปลายภาคเรียน และกำหนดจำนวนครั้งในการสอบแต่ละรายวิชา ผู้บริหารเห็นว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ส่วนครูเห็นว่าอยู่ในระดับน้อยทั้งหมด

7. บทบาทของกลุ่มโรงเรียน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการของกลุ่มโรงเรียน ผู้บริหารและครูมีความเห็นสอดคล้องกันว่า กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยทุกเรื่อง

8. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูภาษาไทย ผู้บริหารและครูภาษาไทยได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสิ่งที่กลุ่มโรงเรียนควรปฏิบัติตามบทบาทด้านต่าง ๆ ดังนี้

8.1. บทบาทในด้านการนิเทศและพัฒนาบุคลากร ควรจัดอบรม สัมมนาครูภาษาไทยทุกระดับ ภายในกลุ่มโรงเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่แจ่มและแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน เผยแพร่ความรู้วิธีสอนใหม่ ๆ ก่อนเปิดภาคเรียน และจัดภาคเรียนละ 1 ครั้ง ปฐมนิเทศครูบรรจุใหม่หรือย้ายมาภายในกลุ่มโรงเรียน จัดให้มีคณะกรรมการนิเทศการสอนภาษาไทยภายในกลุ่มโรงเรียน เชิญวิทยากรมาให้ความรู้ จัดให้หัวหน้าหมวดภาษาไทยในส่วนกลาง พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับหัวหน้าหมวดภาษาไทยในส่วนภูมิภาค จัดทัศนศึกษา เยี่ยม เยือนโรงเรียนในกลุ่มเดียวกัน ต่างกลุ่มและโรงเรียนในส่งภูมิภาค สืบรวจความคืบหน้า และปัญหาการก่อนจัดการอบรม และติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน ภายหลังจากจัดอบรม หรือสัมมนาแล้ว

8.2. บทบาทในคานการนำหลักสูตรไปใช้ให้สัมฤทธิ์ผล ควรประชุมชี้แจงหลักสูตรทั้งในคานจุดมุ่งหมาย เนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลภาษาไทยแต่ละรายวิชาจากอนบิภาคเรียน ร่วมกันกำหนดวิชาเลือกในชั้นมัธยมปลายให้เปิดตรงกันภายในกลุ่ม จัดหาคู่มือหลักสูตร คู่มือครู หนังสือเรียนให้แก่ครูอย่างทั่วถึง ประชุมปฏิบัติการทำแผนการสอน และจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างทั่วถึง แต่ละรายวิชา จัดคณะติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรภาษาไทย อธิบายเนื้อหาในหนังสือเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยผู้แต่งหนังสือเรียนแก่ครู ให้ครูได้สัมมนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แก้ไขปัญหาการใช้หลักสูตร

8.3. บทบาทในคานการผลิตและใช้สื่อการสอน ควรร่วมกันผลิตสื่อการสอน ตั้งศูนย์โสตทัศนูปกรณ์ของกลุ่มโรงเรียน เพื่อเป็นแหล่งกลางเพื่อผลิตและให้ยืมระหว่างโรงเรียนภายในกลุ่ม อบรมและสาธิตวิธีผลิต และใช้สื่อประกอบการสอนภาษาไทย จัดพาคูเยี่ยมเยือนโรงเรียนภายในกลุ่ม หรือต่างกลุ่มเพื่อศึกษาวิธีการผลิตและใช้สื่อ จัดนิทรรศการเกี่ยวกับสื่อการสอนภายในกลุ่ม จัดหาหนังสือ เอกสาร วารสารเกี่ยวกับสื่อการสอนให้ครูได้ศึกษา ใ้ทั้งงบประมาณในการผลิตสื่อให้มากขึ้น และติดตามผลการใช้สื่อการสอนของโรงเรียนต่าง ๆ ภายในกลุ่ม

8.4. บทบาทในคานการจัดกิจกรรมและบริการทางวิชาการ โรงเรียนต่าง ๆ ในกลุ่มควรร่วมกันจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น นิทรรศการทางวิชาการ สัปดาห์ทางวิชาการ การแข่งขันทางวิชาการ จัดทำและจัดหาหนังสือ เอกสาร วารสาร งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยเผยแพร่แก่ครู แนะนำและส่งเสริมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทย เช่น การจัดกิจกรรมชุมนุมภาษาไทยของโรงเรียนในกลุ่ม

8.5. บทบาทในคานการวัดและประเมินผลการศึกษา ควรร่วมกันจัดทำข้อสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างไรวิชาเดียวกัน ประชุมชี้แจงหลักเกณฑ์การประเมินผลของโรงเรียนในกลุ่ม อบรมให้ครูรู้เรื่องการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแก่ครู ใช้ข้อทดสอบรวมของกลุ่มแล้วนำข้อสอบที่นำมาวิเคราะห์จัดทำเป็นคลังข้อสอบของกลุ่มไว้บริการแก่โรงเรียนภายในกลุ่ม จัดทำแบบฝึกหัดและแบบ

ฝึกปฏิบัติทุกรายวิชาไว้ร่วมกัน ติดตามผลการใช้ข้อทดสอบร่วมเพื่อปรับปรุงแก้ไข

8.6. บทบาทในค่านิยมในการจัดทำแผนปฏิบัติการของกลุ่มโรงเรียน
ควรมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานและโครงการต่าง ๆ ของหมวดวิชาภาษาไทยร่วมกัน
และจัดพิมพ์แผนปฏิบัติงานและโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ครูและบุคลากร
เพื่อปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน ควรมีแผนงานในแต่ละรายวิชาและมีคณะกรรมการ
ติดตามและประเมินการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงการทำงาน

8.7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ผู้บริหารและครูภาษาไทยเสนอแนะว่า โรงเรียน
โรงเรียนต่าง ๆ ควรให้ความร่วมมือในการดำเนินงานกลุ่มโรงเรียนในทุกด้าน
อย่างจริงจัง ประสานงานกับศึกษานิเทศก์โดยใกล้ชิด คณะกรรมการบริหารกลุ่ม-
โรงเรียนควร เห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทย และให้การสนับสนุนการดำเนินงาน
ของกลุ่มโรงเรียนค่านิยมภาษาไทยให้มากขึ้นทุกด้าน ควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่
ข่าวสารที่รวดเร็วและชัดเจน ควรจัดแบ่งกลุ่มโรงเรียนเป็นกลุ่มย่อยในกลุ่มใหญ่
โดยจัดให้โรงเรียนที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกันอยู่ในกลุ่มย่อยเดียวกัน รับผิดชอบดำเนินงาน
กลุ่มโรงเรียนเป็นกลุ่มวิชาไป เพื่อสะดวกในการติดต่อสื่อสาร การประสานงานและ
ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย

อภิปรายผลการวิจัย

1. บทบาทในค่านิยมและพัฒนามูลฐาน ผู้บริหารและครูภาษาไทย
มีความเห็นว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ
ฐชาติ ทรัพย์มาก (2520 : 101) สุกใจ ใสสุก (2521 : 168) และ
ศศิญา โสรัจสุชะโต (2523 : จ) ที่พบว่า ครูใหญ่ ครู และศึกษานิเทศก์ปฏิบัติ
งานนิเทศการศึกษาอยู่ในระดับน้อย หัวหน้าหมวดวิชาไม่ค่อยมีการแนะนำช่วยเหลือ
หรือแก้ปัญหาทางวิชาการ มีการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ใหม่ ๆ แก่ครูในระดับน้อย

การที่บุคลากรค่านิยมภาษาไทยได้รับการนิเทศและพัฒนาค่านิยมวิชาการในระดับ
น้อยเช่นนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพการปฏิบัติงานค่านิยมภาษาไทยของโรงเรียน

และกลุ่มโรงเรียน ทำให้ไม่พัฒนาไปเท่าที่ควร และนับว่าฉิบเจตนาารมณของการมีกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาในข้อที่ว่า กลุ่มโรงเรียนต้องเป็นแกนกลางในการส่งเสริม ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนโดยวิธีต่าง ๆ เช่น การจัดประชุม สัมมนา การประชุมปฏิบัติการ การอบรม

การที่กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติงานค่านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับน้อยเช่นนี้ ผู้บริหารและครูภาษาไทยเห็นว่าเป็นเพราะ ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ไม่สะดวกในเรื่องเวลาและสถานที่ ขาดการสนับสนุนจากผู้บริหาร ชาติผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานโดยเฉพาะ ซึ่งเหตุผลดังกล่าวตรงกับผลการวิจัยของ อรพินทร์ กุลประภา (2524 : จ) และอุไร ชุติเนตร (2521 : 132)

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติงานในค่านการนิเทศและพัฒนาบุคลากรไม่ได้ผลเท่าที่ควรนั้น ครูภาษาไทยได้ให้เหตุผลว่า เป็นเพราะว่ากลุ่มโรงเรียนขาดการสำรวจปัญหาและความต้องการของครูภาษาไทยภายในกลุ่มโรงเรียนก่อนจัดการประชุม อบรม หรือสัมมนา และขาดการติดตามผลการปฏิบัติงานของครูภายหลังการประชุม อบรม หรือสัมมนาแล้ว ซึ่งเหตุผลนี้ตรงกับผลการวิจัยของ นพมาศ วงศ์โสภกา (2525 : จ) ที่พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เกิดจาก โรงเรียนไม่มีการประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาครูและไม่ได้สำรวจปัญหาความต้องการของครู เพื่อหาวิธีการพัฒนาที่เหมาะสมแก่ครู

2. บทบาทของกลุ่มโรงเรียนในการนำหลักสูตรไปใช้ให้สัมฤทธิ์ผล ผู้บริหารและครูภาษาไทยเห็นว่า กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งแตกต่างจากผลการวิจัยของ ชุชาติ ทวีพย์มาก (2520 : 99) ที่พบว่า ประธานกลุ่มโรงเรียน ครูใหญ่ และครูเห็นว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติงานในค่านหลักสูตรในระดับปานกลาง แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชุชาติ วงศ์สุวรรณ (2525 : 101) ที่พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของครูภาษาไทยในการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยคือ

ของครูในการใช้หลักสูตร คือ ครูไม่เข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตรและเนื้อหาของหลักสูตร ไม่เข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้แต่ละรายวิชา ไม่เข้าใจวิธีการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายก็เช่นกัน ครูพบปัญหาในด้านการใช้หลักสูตร เนื่องจากไม่ได้รับการนิเทศในชั้นหลักสูตร ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ อภิวัฒน์ ปรีชาประศาสน์ (2518 : 101) พบว่าปัญหาของครูภาษาไทยส่วนใหญ่มาจากการไม่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับหลักสูตรและประมวลการสอน ด้วยเหตุที่ได้รับการนิเทศ การอบรมด้านหลักสูตรในระดับน้อยครูจึงมีความต้องการให้กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติในชั้นหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูชาติ ทรัพย์มาก (2520 : 101) พบว่า ครูใหญ่และครูต้องการให้กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติในชั้นหลักสูตร และวัสดุประกอบหลักสูตรโดยจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการหลักสูตรของกลุ่มโรงเรียนเพื่อเป็นแหล่งวิชาการแก่ครูอยู่ในระดับมาก และสมาน บุญตัน (2524 : จ) เสนอแนะว่า กลุ่มโรงเรียนควรร่วมมือแก้ไขปัญหการใช้หลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ และสื่อการเรียน โดยการที่โรงเรียนใหญ่ให้โรงเรียนเล็กขอยืมหรือใช้ร่วมกัน

3. บทบาทในด้านการผลิตและใช้สื่อการสอน ผู้บริหารและครูมีความเห็นสอดคล้องกันและอยู่ในระดับน้อยทุกเรื่อง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่าสิ่งที่ผู้บริหารและครูภาษาไทยเห็นสอดคล้องตรงกันว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยเป็นอันดับแรก เมื่อพิจารณาจากค่ามัธยิมเลขคณิตจากมากไปหาน้อยคือการสนับสนุนแนะนำให้ครูผลิตสื่อการสอนขึ้นใช้เองโดยใช้วัสดุที่หาง่าย รองลงมาคือสำรวจความต้องการ การใช้สื่อการสอนแต่ละรายวิชาเพื่อผลิตให้สนองความต้องการ และการแนะนำและสาธิตการผลิตและใช้สื่อการสอน ส่วนสิ่งที่ผู้บริหารและครูเห็นว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติน้อยเป็นอันดับสุดท้าย คือ การจัดตั้งศูนย์รวมสื่อการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อยืมใช้ระหว่างโรงเรียนภายในกลุ่ม และการติดตามผลการใช้สื่อการสอนที่ผลิตขึ้น เพื่อแก้ไขปรับปรุง จากผลการวิจัยแสดงว่า กลุ่มโรงเรียนสนับสนุนและปฏิบัติในชั้นสื่อการสอนด้านภาษาไทยน้อย

ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษาไทย เพราะสื่อการสอนเป็นสิ่งช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจเรียน ช่วยประหยัดเวลาในการสอน ช่วยถ่ายทอดความรู้ให้ดีขึ้น ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับการวิจัยของ นุชรินทร์ พาร์มขาว (2522:ค) ที่พบว่า สื่อการสอนที่ครูภาษาไทยใช้นั้นได้มาจากการซื้อหาใช้เอง ทำขึ้นเอง มากกว่าได้รับบริการจากโรงเรียน สื่อที่ครูภาษาไทยต้องการมาก คือต้องการให้จัดตั้งศูนย์สื่อการศึกษาสำหรับบริการให้คำแนะนำ และยืมสื่อการสอนไปใช้ไ้มากที่สุด สิ่งที่เป็นปัญหาสำหรับครูภาษาไทยคือ ครูไม่มีเวลาคิดและผลิตสื่อการสอน และขาดงบประมาณในการจัดซื้อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพมาศ วงศ์โสภ (2522 : 126) ที่ว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาครูน้อยที่สุดในเรื่องการจัดทำอุปกรณ์ เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน และการใช้กิจกรรมการสอนใหม่ ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน การที่ครูไม่สามารถผลิตสื่อขึ้นใช้เอง สื่อที่ผลิตก็ซ้ำซาก ไม่มีความรู้ในการจัดซื้อ ไม่สามารถยืมสื่อจากกลุ่มโรงเรียน ทำให้นักเรียนสนใจเรียนน้อยลง ซึ่งได้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ มนัส บุญประกอบ (2522 : จ) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนงานโสตทัศนศึกษา และเทคโนโลยีทางการศึกษา และเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ว่า การใช้โสตทัศนูปกรณ์ย่อมจะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า แม้วากกลุ่มโรงเรียนจะปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ได้หมายถึงว่าผู้บริหารและครูไม่เห็นความสำคัญของสื่อการสอน เพราะทั้งผู้บริหารและครูภาษาไทยต่างมีความเห็นและเสนอแนะในเรื่องการผลิตและใช้สื่อการสอนของกลุ่มโรงเรียน ว่าควรช่วยกันผลิตและจัดตั้งเป็นศูนย์สื่อการศึกษาของกลุ่ม เพื่อประหยัดเวลา งบประมาณ และทำให้มีสื่อที่สามารถยืมใช้หมุนเวียนกันระหว่างโรงเรียนได้ และจัดเจ้าหน้าที่ไว้คอยบริการให้คำแนะนำเพื่อลดปัญหา เรื่องการขาดแคลนเจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษาในแต่ละโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มนัส บุญประกอบ (2522 : จ) และ นุชรินทร์ พาร์มขาว ในข้อที่ว่า ผู้บริหารและครูต้องการ ให้จัดตั้งศูนย์สื่อการศึกษาโดยต้องการให้ตั้งรวมอยู่ในโรงเรียนใดโรงเรียนหนึ่ง ซึ่งควรรวมเป็นหน่วยงานที่ขึ้นอยู่กับศูนย์บริการทางวิชาการของกลุ่มโรงเรียน เพื่อให้บริการในด้านการ

แนะนำ และการยื่นข้อไปใช้

4. บทบาทของกลุ่มโรงเรียนในการจัดกิจกรรม และบริการทางวิชาการ ผู้บริหารและครูภาษาไทย เห็นว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติในค่านี้นี้โดยเฉลี่ยแล้ว อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า เรื่องที่ผู้บริหารและครูเห็นสอดคล้องกัน และมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในค่านการ จัดกิจกรรม และบริการทางวิชาการคือ ร่วมกันจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาไทย เช่น ประกวดผลงานของนักเรียน แข่งขันตอบปัญหา โต้ว่าที่ เล่นสีกว่า รองลงไปคือ การแนะนำส่งเสริมการจัดกิจกรรมของชุมนุมภาษาไทยให้สอดคล้องกับวิชาที่เปิดสอน และการจัดกิจกรรมทางวิชาการ เช่น นิทรรศการทางภาษาไทย หรือสัปดาห์วิชาการ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมที่กลุ่มโรงเรียนจัดร่วมกันเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยนั้น แม้จะอยู่ในระดับน้อย แต่ก็ยังนับว่าจัดบ้าง และอยู่ในรูปของชุมนุมภาษาไทย นิทรรศการ และการแข่งขันต่าง ๆ ค่านภาษาไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูชาติ ทรัพย์มาก (2520 : 101) ที่ว่า กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติงานในค่านกิจกรรมทางวิชาการ ในระดับน้อย และลักษณะกิจกรรมที่กลุ่มโรงเรียนจัด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาไทย เช่น ประกวดผลงานของนักเรียน แข่งขันตอบปัญหา โต้ว่าที่ เล่นสีกว่า ฯลฯ ซึ่งตรงกับการวิจัยของ สมลักษณ์ สุดหอม (2521 : จ) คือ กิจกรรมเสริมหลักสูตรภาษาไทยที่จัดขึ้นมีทั้งกิจกรรมเกี่ยวกับการใช้ภาษา หลักภาษา และวรรณคดีไทย อาจารย์และนักเรียนเห็นว่า กิจกรรมที่จัดเป็นส่วนใหญ่คือ การใช้ภาษา กิจกรรมที่ผู้บริหารเห็นว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ จัดตั้งศูนย์บริการค่านโสตทัศนูปกรณ์ และจัดวิทยากรประจำศูนย์เพื่อให้บริการแก่ครู และการจัดทำบรรณนิทัศน์หนังสือใหม่ที่เป็นประโยชน์ในค่านการเรียนการสอนแก่ครูภาษาไทย ซึ่งตรงกับการวิจัยของ ชูชาติ ทรัพย์มาก พบว่า กลุ่มโรงเรียนจัดตั้งห้องสมุดของกลุ่มเพื่อเปิดบริการแก่ครู นักเรียนและประชาชน ในท้องถิ่นแล้วขัดแย้งกับวิธีการเรียนการสอนในปัจจุบันที่เห็นว่า แหล่งความรู้ที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยได้ดีที่สุดคือ ห้องสมุดโรงเรียน และขัดแย้ง

ขัดแย้งกับคำกล่าวของ แมรี พีค็อก คักลาส (Mary Peacock Douglas 1961:13) ที่ว่า ห้องสมุดโรงเรียนมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนมาก จนกลายเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของโรงเรียนที่จะขาดเสียมิได้ เพราะห้องสมุดเป็นที่ซึ่งนักเรียนมีโอกาสศึกษาหาความรู้ได้เต็มที่ และจากการวิจัยของ พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ (2519 : 70) พบว่า ครูและนักเรียนเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาไทยจำเป็นต้องใช้ห้องสมุดคนควาประกอบการเรียนประมาณสัปดาห์ละ 1 - 4 ชั่วโมง

ในคานบริการทางวิชาการที่ผู้บริหารและครูเห็นว่ากลุ่มโรงเรียนได้ปฏิบัติในระดับน้อยรองลงมาอีกเรื่องหนึ่ง คือ การช่วยเหลือที่โรงเรียนขนาดใหญ่ช่วยเหลือโรงเรียนขนาดเล็กในคานวัสดุอุปกรณ์ ทรัพยากรทางการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งผิดวัตถุประสงค์ของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ต้องการให้โรงเรียนต่าง ๆ ภายในกลุ่มช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกันทางวิชาการ เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาให้ทัดเทียมกัน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ ชูชาติ ทรัพย์มาก (2520 : 102) และ อุไร ชูติเนตร (2521 : จ) ที่พบว่า โรงเรียนขนาดใหญ่ให้ความช่วยเหลือโรงเรียนขนาดเล็กในคานวิชาการ และทรัพยากรทางการศึกษาในระดับน้อย

การที่กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติงานคานกิจกรรมและบริการทางวิชาการในระดับน้อย อาจเป็นเพราะ ข้อจำกัดในเรื่องเวลา ซึ่งจากการวิจัยของ อุไร ชูติเนตร (2521 : จ) พบว่า บุคลากรที่ทำงานของกลุ่มโรงเรียนต่างมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานประจำอยู่เต็มมือจึงเกิดปัญหาการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายไม่เต็มที่ และนอกจากนี้ สมลักษณ์ สุขหอม (2521 : 96) พบว่า ปัญหาในการจัดกิจกรรมวิชาภาษาไทยคือ การขาดอุปกรณ์ในการจัด สถานที่จัดไม่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมใหญ่เพราะเนื้อที่ของโรงเรียนต่าง ๆ ในกรุงเทพแคบ และมีปัญหาขาดงบประมาณจากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ครูภาษาไทยได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมทางวิชาการแก่กลุ่มโรงเรียนให้มากขึ้น ผู้บริหารและครูเห็นว่า ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรม และให้บริการทางวิชาการที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ขาดความร่วมมือจากครูภาษาไทย ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้อง ขาดความ

ร่วมมือจากสมาชิกภายในกลุ่มโรงเรียน ซึ่งตรงกับการวิจัยของ สมลักษณ์ สุขหอม
ที่ว่าอาจารย์บางส่วนไม่ให้ความร่วมมือ

5. บทบาทในด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ผู้บริหารและครู
ภาษาไทยมีความเห็นว่า กลุ่มโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ
ระเบียบว่าด้วยการวัดและประเมินผลตามหลักสูตร พุทธศักราช 2524 ที่ทำให้
โรงเรียนประเมินผลการเรียนโดยความเห็นชอบของกลุ่มโรงเรียน และแตกต่าง
จากงานวิจัยของ ปองจิต อ่อนเนา (2522 : ๑) ที่ว่า ครูภาษาไทยและนักเรียน
เห็นด้วยกับการให้โรงเรียนประเมินผลการเรียนเองด้วยความเห็นชอบของกลุ่ม
โรงเรียน แต่สอดคล้องกับการวิจัยของ ชูชาติ ทรัพย์มาก (2520 : 100) พบว่า
ประธานกลุ่มโรงเรียน ครูใหญ่ และครู เห็นว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติงานด้านการวัดผล
และประเมินผลการศึกษาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียด เห็นว่า
ผู้บริหาร เห็นว่ากลุ่มโรงเรียนได้ปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลในระดับมาก
อยู่ 2 เรื่อง แม้ว่าค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมในค่านี้อยู่ในระดับน้อย คือ การกำหนด
อัตราส่วนการเก็บคะแนนระหว่างภาค และปลายภาคเรียน และกำหนดจำนวนครั้ง
ในการสอบแต่ละรายวิชา การประชุมชี้แจงหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลวิชา
ภาษาไทยแต่ละรายวิชาให้ปฏิบัติได้ตรงกัน ซึ่งครูภาษาไทยเห็นว่า กลุ่มโรงเรียน
ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยแต่เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของครูภาษาไทยในสองเรื่องนี้พบว่า
ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างสูงและสูงกว่าเรื่องอื่น ๆ ซึ่งแสดงว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติ-
งานในการวัดและประเมินผลทั้งสองเรื่องนี้มากกว่าเรื่องอื่น ๆ ส่วนเรื่องที่กลุ่ม
โรงเรียนปฏิบัติในระดับน้อย ซึ่งทั้งผู้บริหารและครูภาษาไทยมีความเห็นสอดคล้องกัน
และมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าทุกข้อ คือ การนำข้อสอบที่ไขว่รวมกันมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็น
คลังข้อสอบของกลุ่มโรงเรียน ซึ่งตรงกับการวิจัยของ ชูชาติ ทรัพย์มาก (2520:100)
ที่ว่า ครูใหญ่และครูเห็นว่า กลุ่มโรงเรียนดำเนินงานเรื่องจัดตั้งศูนย์รวมข้อทดสอบ
ของกลุ่มสำหรับเก็บรักษาข้อทดสอบไว้เพื่อนำไปใช้หมุนเวียนต่อไปอยู่ในระดับน้อย
แต่แตกต่างจากคำกล่าวของ เอกวิทย์ ณ ถลาง (2525 : 12) ว่า

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา นั้น เราจะทำไ้ด้วยการ
การ upgrade วิธีการวัดผลให้เ้ตามมาตรฐาน วิธีการให้คะแนนที่เ้ยุติเ้ียง
กัน, รักษามาตรฐานเ้เดียวกันของก่ลุมโรงเรียน รวมทั้งมีค้ล้งขอสอบที่พิ้สูง
แล้วว้เป็นขอสอบที่เ้เก็บไว้ใ้ในก่ลุมโรงเรียน จะแก้ปัญหาคานคุณภาพเ้
ตรงเป้

การที่ก่ลุมโรงเรียนร้ร่วมกันปฏิบัติในค้การวิเคราะห์ขอสอบเพื่อจัดท้เป็นค้ล้ง
ขอสอบของก่ลุมโรงเรียนน้ยกว้ทุกเรื่องในค้การวัดและประเมินผลน้ อาจ
เป็นเพราะว้ ครูช้าคความรู้ในค้การวัดและประเมินผล ครูไม่ช้านญในการ
สร้างขอสอบและขอสอบที่ครูสร้างขึ้นไม่อาจวัดผลเ้ตรงตามจุดประสงค์การ เร้ยนร้
เ้ไ้ครบถ้วนในแต่ละรายวิชา เวลาเร้ยนมีจ้ากท้ทำให้ครูไม่มีเวลาสร้างขอสอบ
และท้ให้โอกาสในการวัดผลระหว่างภาคเร้ยนมีน้อย ซึ่งตรงก้กับผลการวิจัยของ
สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2525 : 94 - 107) และ ปองจิต อ่อนเ้
(2525 : ฉ)

ผลการวิจัยครั้งนี้ ทั้งผู้บริหารและครูมีขอเสนอแนะว้ควรร้ร่วมกันจัดท้
ขอสอบตามจุดประสงค์การ เร้ยนร้ไว้ช้ร่วมกันทุกรายวิชา และติดตามผลการช้
ขอทดสอบร้วม วิเคราะห์ขอสอบที่ช้ร่วมกันเพื่อจัดท้เป็นค้ล้งขอสอบของก่ลุม
และครูภาษาไทยเห็นว้ควรช้ขอทดสอบของก่ลุมโรงเรียนในการสอบปลายภาค-
เร้ยนค้ว้ สิ่งที่ผู้บริหารและครูต้องการไ้รับค้คือ การอบรม สัมมนา ค้การวัดผล
จากก่ลุมโรงเรียน ซึ่งตรงก้กับการวิจัยของ สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2525 : 94)
และ ปองจิต อ่อนเ้ (2522 : ฉ) ที่พบว้ ครูภาษาไทยต้องการให้ม้ขอสอบ
มาตรฐานสำหรับวิชาภาษาไทยจัดค้ เป็นค้ล้งขอสอบไว้เป็นแหล่งกลางให้ครูไ้ย้
ช้มากที่สุด

6. บทบาทของก่ลุมโรงเรียนในค้การจัดท้แผนปฏิบัติงานของก่ลุม
โรงเรียน ผู้บริหารและครูภาษาไทย เห็นว้ก่ลุมโรงเรียนปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

ทุกเรื่อง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้บริหาร และครูภาษาไทย พบว่า ผู้บริหาร และครูภาษาไทยเห็นว่ากลุ่มโรงเรียนปฏิบัติดีน้อยกว่าเรื่องอื่น ๆ ในคํานี้คือ จัดทำหรือมีเครื่องมือหลักเกณฑ์ หรือแบบรายงานผลการปฏิบัติงาน เพื่อประเมินโครงการของกลุ่ม และการรายงานผลการประเมินผลโครงการต่าง ๆ ให้โรงเรียนภายในกลุ่มทราบ เพื่อปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน ซึ่งตรงกับคำวิจัยของ ชูชาติ ทรัพย์มาก (2520 : 100) และ อุไร ชูติเนตร (2521 : จ) พบว่า กลุ่มโรงเรียนมีการติดตามผลและประเมินผลงาน ตามโครงการคํานววิชาการที่กำหนดไว้ในระดับน้อย และการวางแผนงานของกลุ่มโรงเรียน มักไม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ และนโยบายไว้อย่างชัดเจน และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

ในคํานี้การรายงานผลการประเมินโครงการต่าง ๆ ของหมวดภาษาไทย ครูภาษาไทยเสนอแนะว่า ควรให้หัวหน้าหมวดวิชาแจ้งให้แก่ครูทราบ ไม่ใช่ทราบแต่ในระดับผู้บริหาร เท่านั้น และครูมีความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการของหมวดภาษาไทย ของกลุ่มโรงเรียนร่วมกัน ซึ่งความต้องการของครูสอดคล้องกับแนวการปฏิบัติในการดำเนินงานของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ว่า กลุ่มโรงเรียนพิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติการของกลุ่มโรงเรียนในแต่ละปี และส่งแผนปฏิบัติการและโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับอนุมัติแล้วให้โรงเรียนในกลุ่มทราบ และถือเป็นแนวปฏิบัติ

ครูภาษาไทยยังเสนอแนะให้จัดพิมพ์แผนปฏิบัติการ และโครงการต่าง ๆ ที่ร่วมกันจัดทำขึ้นเป็นเอกสารแจ้งให้ครูทราบโดยทั่วถึง และเสนอให้มีการติดตามประเมินผลกรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ และรายงานผลการประเมินโครงการให้ผู้เกี่ยวข้องและครูภาษาไทยทราบ เพื่อปรับปรุงแก้ไข ซึ่งตรงกับหลักการจัดทำแผนงาน ซึ่ง หน่วยงานนิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2521 : 24) เสนอแนะว่า

การจัดทำแผนปฏิบัติการของกลุ่มโรงเรียนมีอยู่ 3 ชั้นคือ ชั้นวางแผน ซึ่งเป็น การกำหนดเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ ชั้นปฏิบัติตามแผน ซึ่งในขณะที่ปฏิบัติต้องมีการตรวจสอบผลทุกระยะ และชั้นประเมินผล เพื่อให้ทราบปัญหาอุปสรรค และวิธีแก้ไขปรับปรุง

จากข้อเสนอแนะของครูภาษาไทยกิ่งกล่าว จึงเห็นว่าควรรวมโรงเรียน
นอกจากปฏิบัติงานด้านการจัดทำแผนปฏิบัติการและโครงการต่าง ๆ ในระดับน้อยแล้ว
ยังมีการติดตามและประเมินผลโครงการในระดับน้อยอีกด้วย ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ
อูโร ชุติเนตร (2521 : จ) ที่พบว่า กลุ่มโรงเรียนชาคนุคกลางผู้มีความสามารถ
ในการวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการจัดทำโครงการต่าง ๆ ตามแผนงาน
เพื่อนำมาปฏิบัติในระดับน้อย ดังนั้นครูจึงมีความต้องการและความคาดหวังที่จะให้
กลุ่มโรงเรียนมีบทบาทในด้านการจัดทำแผนปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับคณะกรรมการบริหารกลุ่มโรงเรียน และผู้บริหาร
โรงเรียน
 - 1.1. ควรเห็นความสำคัญของวิชาภาษาไทยให้เท่าเทียมกับวิชาอื่น ๆ
และสนับสนุนการดำเนินงานด้านภาษาไทยของกลุ่มโรงเรียน โดยเฉพาะในด้านการ
ให้ความร่วมมือ คำนึงงบประมาณ และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนิน-
งานด้านวิชาการของหมวดภาษาไทยของกลุ่มโรงเรียน
 - 1.2. ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนด้านภาษาไทย
ขึ้น เพื่อติดตามผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของหมวดภาษาไทยในกลุ่มโรงเรียน
อย่างสม่ำเสมอ โดยประสานงานกับศึกษานิเทศก์และหัวหน้าหมวดภาษาไทยของ
โรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกภายในกลุ่มอย่างใกล้ชิด เช่น ติดตามการใช้หนังสือ-
เรียน การใช้หลักสูตร การนิเทศการศึกษา และการประเมินผลการศึกษา เป็นต้น
 - 1.3. ควรพิจารณาในเรื่องการแบ่งกลุ่มโรงเรียนเป็นกลุ่มย่อยลงไป
ภายในกลุ่มใหญ่ เพื่อให้รับผิดชอบดำเนินงานแต่ละวิชาไป ซึ่งจะทำให้งานไม่ซ้ำซ้อน
ประหยัค และการติดต่อประสานงานเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว เช่น กลุ่ม
โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มที่ 8 อาจแบ่งเป็น กลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลายกลุ่มที่ 8/1 8/2 ฯลฯ เพื่อรับผิดชอบดำเนินงานแต่ละหมวดวิชาไป
 - 1.4. คณะกรรมการบริหาร ควรร่วมกันเสนอความคิดหรือแนวคิด

เกี่ยวกับบทลงโทษ แก่โรงเรียนมัธยมศึกษาที่เป็นสมาชิกภายในกลุ่ม ที่ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน และพิจารณาคำนำความคัดความชอบ ซึ่งอาจเผยแพร่แก่สมาชิกภายในกลุ่มเมื่อมีการทำงาน และให้ความร่วมมืออย่างจริงจังของแต่ละโรงเรียน

1.5. ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานนิเทศกรรมการวิชาการ โรงเรียนต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกในกลุ่มโรงเรียนโดยใกล้ชิด และมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี

1.6. สนับสนุนให้ครูภาษาไทยภายในกลุ่มในคณาวิชาการ และคณาวิชาชีพ เช่น การให้ทุนในการทำวิจัย การให้ทุนดูงาน ฯลฯ

1.7. มีสำนักงานเฉพาะของกลุ่มโรงเรียนให้เป็นสัดส่วน มีเจ้าหน้าที่ประจำ เพื่อปฏิบัติงานกลุ่มตามความจำเป็น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูภาษาไทย

2.1. ครูภาษาไทยควรถือเป็นหน้าที่ และภาระที่ต้องปฏิบัติงานต่าง ๆ คณาภาษาไทยร่วมกับครูภาษาไทยในโรงเรียนต่าง ๆ ภายในกลุ่มด้วยความเต็มใจ และเสียสละ เพื่อหวังผลในคณาประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยของกลุ่มโรงเรียน

2.2. ครูภาษาไทยต้องชวนช่วยหาความรู้ต่าง ๆ อยู่เสมอ และติดตามข่าว เอกสาร วารสาร หรือผลงานทางวิชาการต่าง ๆ คณาภาษาไทยของกลุ่มโรงเรียน และจากแหล่งวิทยากรอื่นอยู่เสมอ

2.3. ครูภาษาไทยควรละทิ้งความเชื่อในเรื่องสถาบัน และยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ไม่ยึดถือว่าโรงเรียนใหญ่ต้องดีกว่าโรงเรียนเล็ก เพราะแต่ละโรงเรียนมีข้อจำกัดด้วยกันทั้งสิ้น แต่ละโรงเรียนมีความสามารถ และมีลักษณะเฉพาะตัวที่ต่างต่างกัน ควรยอมรับซึ่งกันและกัน เพื่อให้การดำเนินงานของกลุ่มโรงเรียนคณาภาษาไทยบรรลุเป้าหมาย

2.4. เมื่อร่วมกันจัดทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในกลุ่มเช่น ผลิคลื่อ-

การสอน อบรม สัมมนา สร้างข้อทดสอบ วิเคราะห์ข้อสอบ จัดทำแผนการสอน ทำจุดประสงค์การเรียนรู้ ฯลฯ ควรนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการเรียนการสอนภาษาไทยภายในโรงเรียน และหาทางปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น และเผยแพร่แก่เพื่อนครูภายในกลุ่ม เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยของกลุ่ม โรงเรียนมีคุณภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มโรงเรียน ในการพัฒนาการเรียน การสอนภาษาไทยในส่วนภูมิภาค เมื่อนำผลมา เปรียบเทียบกับบทบาทของกลุ่ม โรงเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย ในระดับมัธยมศึกษาในส่วนกลาง
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของกลุ่มโรงเรียน ในการพัฒนาการเรียน การสอนในวิชาอื่น ๆ ต่อไป
3. ควรศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐาน การศึกษาวิชาภาษาไทย ของกลุ่ม โรงเรียนมัธยมศึกษาในส่วนกลาง เปรียบเทียบกับมาตรฐานวิชาภาษาไทยของ กลุ่มโรงเรียนส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นแนวทางปรับปรุงการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทยของกลุ่มโรงเรียนต่าง ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย